

מ"ת 30302/07/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פייסל אלמיטאל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 30302-07-23 מדינת ישראל נ' אלמיטאל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 284713/2023

לפני
המבקשת
נגד
המשיב
כבוד השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
פייסל אלמיטאל
ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. בתאריך 03.08.2023, הורה בית המשפט (כב' השופטת גאולה ליון), על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים יחד עם הנאשם 2 לכתב האישום, אף מבלי הצורך להפנותם לקבלת תסקיר שיבחן חלופת מעצר בעניינם, וזאת לאחר שבית המשפט ציין, כי המקרה שבפניו, נמנה על אותם מקרים שבהם שוב חלופת מעצר לא תסכון, וזאת לאור חומרת המעשים המיוחסים למשיבים, המצביעים על תעוזה ברף הגבוה ביותר, ועל העדר מורא מהחוק ומאנשי החוק (ראה פסקה 12, עמ' 14 להחלטה).

2. בתאריך 10.09.2023, הוגש ערר על ידי המשיב לבית המשפט העליון. בית המשפט העליון קבע: "מצאתי לנכון להיענות לבקשת הסנגור, וזאת מבלי לנקוט כל עמדה לגופם של דברים. שרות המבחן נתבקש להגיש תסקיר בעניינו של המשיב... לאחר שיתקבל התסקיר... ידון בית המשפט לפי מיטב שיקול דעתו... בכפוף לאמור הערר נדחה." (ראה בש"פ 6262/23)

3. תסקיר כאמור הונח בפניי וממנו עולה בתמצית, כדלקמן: המשיב בן 18 וחצי, רווק, נמנה למשפחה בת 8 נפשות. עובר למעצרו התגורר עם משפחתו בביר-הדאג', סיים שמונה שנות לימוד. לדבריו, עבד לסירוגין במפעלים שונים. נעדר עבר פלילי.

הערכת סיכון - השרות מתרשם מבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל מוסר עבודה. ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה עבורו גורם משמעותי מרתיע, אשר מציב גבולות להתנהגות פורצת חוק בעתיד- בגורמים אלה יש להוות גורמים המצביעים על סיכוי לשיקום. מאידך, השרות מתרשם מבחור בעל מאפייני אישיות ילדותיים, מתקשה בקבלת החלטות שקולות, עלול לפעול באופן אימפולסיבי ופיזי מתוך תחושת מחויבות למשפחתו - בגורמים אלו יש להוות גורמים המצביעים על סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד.

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בכתובת בן דודו בביר-הדאג', בפיקוח הוריו וכן פיקוח בן דודו סאלם,

בן 67, פנסיונר של הצבא (להלן: "כתובת החלופה" ו"הערבים המפקחים").

שרות המבחן מתרשם מערבים אשר מגלים מעורבות בחייו של המשיב, שומרי חוק, המביעים דאגה ואכפתיות למצבו ומבינים את האחריות המוטלת עליהם ואת משמעות תפקידם. באשר לכתובת החלופה - מציין השרות, כי אמנם הכתובת המוצעת מחזירה את המשיב לסביבתו הטבעית. אך, יחד עם זאת, מאחר ולא התרשמו מדפוסים עבריינים או אלימים, יכול לשוב לביר-הדאג' במסגרת החלופה.

לסיכום - שרות המבחן ממליץ על שחרורו של המשיב לחלופה שנבחנה, לצד צו פיקוח מעצר למשך חצי שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית התואמת את צרכיו.

4. ב"כ המשיב עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן מהטעמים והנימוקים שעמד עליהם שרות המבחן בהמלצתו, הן ביחס למשיב והן ביחס לערבים. עוד עמד ב"כ המשיב על גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, היותו נתון לראשונה בחייו כחמישה חודשים במעצר, נעדר דפוסים אלימים, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. באשר לחומרת המעשים - נטען, מבלי להקל ראש בחומרם - עדיין מדובר במרדף שהיה בשטח עפר ולא בכביש או בטבורה של עיר. **מנגד**, ב"כ המבקשת עתר לדחות את המלצת שרות המבחן ולהותיר את החלטת בית משפט בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, על כנה, שכן נקבע בפסיקה, המדיניות השיפוטית הינה, כי התנהלותו של אדם המסכן חיי אחרים תוך ניסיון הימלטותו, מעידה על כך שנובע ממנו סיכון של ממש לשלום הציבור ולביטחוננו, ולפיכך קיים אינטרס ציבורי להורות על מעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. עוד הפנתה המבקשת לטעמים והנימוקים שעמד עליהם בית המשפט המחוזי (כב' השופטת גאולה לוין) עת שהורה על מעצרו עד תום ההליכים. אשר לתסקיר נטען, כי מדובר בהמלצה כשמה היא ואינה כובלת את שיקול הדעת השיפוטי. לגופם של דברים - נטען, כי המלצת שרות המבחן למעשה מחזירה את המשיב לסביבתו הטבעית, מקום ביצוע העבירה. עוד נטען, כי חלקו של המשיב, בכך שהגדיל לעשות ותקף באלימות שוטר במהלך מעצרו. דברים אלה מקימים גם חשש מהימלטות מאימת הדין. כמו כן, מגבש קושי ליתן בו אמון, כי ישמור על תנאי שחרורו.

5. עובדות כתב האישום -

נגד המשיב והנאשם 2, שני אחים, הוגש (ביום 13.7.2023) כתב אישום המייחס למשיב עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ועבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה. לנאשם 2 מיוחסות עבירות של חבלה בכוונה מחמירה; סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; ידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה; הברחת אדם, ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 29.6.2023 נכנס המשיב לשטח אש 300 בבסיס האימונים "צאלים" כשהוא נוהג ברכב איסוזו די-מקס. כוח משטרת שסייר במקום זיהה את המשיב בשטח האש והתקרב לעברו. משיב החל במנוסה מהשוטרים בשטח הפתוח לכיוון היישוב ביר הדאג'. השוטרים דלקו אחר המשיב וכשהצליחו להתקרב לרכבו, הוא ניסה לפגוע שלא כדין ברכב המאבריק המשטרתית כשהשוטרים יישובים בתוכו, בכך שהסיט את רכבו בחדות לכיוון המאבריק. לאחר כ-7 דקות של מרדף

בשטח, המשיב הגיע ליישוב ביר הדאג' והמשיך במנוסתו מהשוטרים כשהוא נוהג ברכב במהירות גבוהה שאינה תואמת את תנאי הדרך, באופן שגרם לאנשים שהיו במקום לברוח לצדדים כדי לא להיפגע. במהלך המרדף המשיב נכנס לנתיב הנסיעה של רכב אחר וגרם לו לסטות מהנתיב. הוא המשיך בנסיעה כשהשוטרים דולקים אחריו בתוך היישוב, עד שהגיע למקום בו המתין לו נאשם 2 עם עשרות אנשים נוספים.

עוד נטען, כי השוטרים הצליחו לעצור את המשיב ולהכניס אותו לתוך רכב הסופה המשטרתי. בשלב זה ההמון החל ליידות אבנים לעבר השוטרים ברכב הסופה וברכב המאבריק. הנאשם 2 ניגש לרכב הסופה וניסה להבריח את המשיב מידי השוטרים. כשלא הצליח, החל ליידות סלעים לעבר ראשי השוטרים. במקביל, רכבים עם אנשים נוספים, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, הגיעו למקום והחלו לכתר את השוטרים. בשלב זה השוטרים החלו לסגת מהמקום ברכבים על כביש 222. הנאשם 2 דלק בעקבותיהם ברכב מסוג טויוטה לנד-קרוזר ועמו רכבים נוספים. במהלך הנסיעה הוא ניגח עם רכבו את רכב הסופה מספר פעמים, הוא עקף את רכב הסופה תוך חציית קו הפרדה רצוף וגרם למשתמשים אחרים בדרך לרדת לשוליים. לאחר שהנאשם 2 עקף את רכב הסופה, הוא ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה נגד כיוון התנועה מול רכב הסופה. בהמשך הנסיעה הוא עקף את הרכבים המשטרתיים, ירד מרכבו והניח דוקרנים על כביש 222 בכוונה לפגוע בשוטרים. רכב הסופה הצליח לעקוף את המכשול, אך רכב המאבריק עלה עליו ואחד מגלגליו נוקב.

עוד נטען, כי הנאשם 2 חזר לרכבו ונסע בעקבות המאבריק שהמשיך בנסיעה עם תקר בגלגל, הוא ניגח עם הלנד-קרוזר את המאבריק, יידה סלעים לעברו ופגע במסגרת המאבריק עם אחד הסלעים. השוטרים נאלצו לעצור את רכב המאבריק סמוך לתחנת אוטובוס על כביש 222, בק"מ 153.9. הנאשם 2 התקרב עם רכב הלנד-קרוזר לרכב המאבריק, ויידה לעברו אבן נוספת וניגח את הרכב פעם נוספת.

5. בדומה לבית המשפט (כב' השופטת גאולה לוין), גם אנוכי סבור שהמקרה דנן, נמנה על אותם מקרים שבהם שום חלופת מעצר לא תסכון, וזאת לאור חומרת המעשים המיוחסים למשיב, מעשיו של המשיב מצביעים על תעוזה ברף הגבוה ביותר, ועל העדר כל מורא מהחוק ומאנשי החוק. התנהלותו של המשיב כמתואר בעובדות, מעידה על מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור וביטחונו, ועל כך שלא ניתן ליתן בו כל אמון. יתרה מזו, המשיב הוא המחולל המרכזי של האירועים החמורים המתוארים בעובדות כתב האישום, החל מכניסתו ובריחתו משטח אש - בבסיס האימונים צאלים, כאשר מתנהל אחריו מרדף הן על ידי רכב צבאי והן על ידי נידת משטרתי, ואף ניסה לפגוע שלא כדין ברכב הצבאי כשהשוטרים ישובים בתוכו, וכל זאת, בכוונה להתנגד למעצרו או לעיכובו, וזאת בשתי הזדמנויות כמתואר בסעיפים 6, 7, 8 לעובדות כתב האישום. עוד יצוין, כי כתוצאה ממעשיו של המשיב, נקלעו השוטרים לסכנה, שכן כאשר הצליחו לעצרו ולהכניסו לניידת, התקבצו אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה והחלו לכתר את השוטרים באמצעות רכבים והניחו מכשולים שימנעו מהשוטרים לצאת מהמקום. בשלב זה, השוטרים החלו לסגת מהמקום, וזאת כשהמשיב עצור בתוך רכב הסופה ונאשם 2 דולק בעקבותיהם, נוהג ברכב טויוטה יחד עם רכבים נוספים בהם נהגו האחרים, תוך ניגוח רכב הסופה מספר פעמים. די בתיאור זה כדי ללמוד על המסוכנות המובהקת הנשקפת מן המשיב לשלום הציבור וביטחונו וכן על הקושי לתת אמון במשיב.

ככל שנוגע להמלצת שרות המבחן - הינה בגדר המלצה בלבד, ואין בית המשפט כבול אליה, שכן השיקולים המנחים את שרות המבחן בהמלצתו, והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם. לגופם של דברים, שרות המבחן אף הוא התרשם מקיומה של רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד, וכן מאדם שעלול לפעול באופן אימפולסיבי ופזיז. אינו מפעיל שיקול דעת מעמיק. מאפייני אישיות אלה, התבטאו במקרה זה באימפולסיביות רבה ועל מנת למלט עצמו, תוך סיכון הציבור בכלל והשוטרים קונקרטיים.

עוד בהקשר לסוג העבירות המיוחסות למשיב - נפסק - ככלל, כאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים. התנהלותו של אדם המסכן חיי אחרים, תוך ניסיון הימלטותו, מעידה על כך שנובע ממנו סיכון של ממש לשלום הציבור ולביטחונו, ולפיכך קיים אינטרס ציבורי להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (ראה בש"פ 7701/10).

עוד בהקשר לבריונות בכבישים ובמיוחד כלפי אוכפי החוק, קבע בית המשפט העליון בע"פ 4989/10: "הדברים נאמרו לעניין הענישה ואולם הם מבהירים את המסוכנות לחברה מהתנהגות בריונית מעין זו ונכונים הם בהתאמה המתחייבת, גם לעניין של עילת המעצר."

שוב, במקרה שבפנינו, מוצא אנוכי, כי הנתונים בדבר גילו הצעיר ועברו הנקי של המשיב, מתגמדים אל מול הנסיבות החמורות של העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. עוד בהקשר זה נקבע בפסיקה, כי עבירות מסוג זה, מונעים מבית המשפט מלתת בנאשם אמון. דברים אלו מקבלים משנה תוקף בהינתן טיעוני ב"כ המבקשת, כי בנסיבות מקרה דנן, אין לתת אמון במשיב, שכן אינו צולח את השלב הראשון במבחן הדו שלבי (ראה בש"פ 823/17, בש"פ 5574/13, בש"פ 3255/13, בש"פ 238/13).

6. על רקע המתואר לעיל ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בתסקיר שרות המבחן וכן שמתני לנגד עיני את החלטת בית המשפט העליון שניתנה בעניינו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין המלצת שרות המבחן להידחות, ולהותיר את המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ד, 20 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.